

Biblioteca Palatului Cultural
Arad

REVISTA LITERARA
Saptaz-satira-umor
Editura Tribunalul
Sec. III, Nr. 22-938

Director:
SIMION MICLEA

Redacția și administrația
ARAD
Strada Eminescu Nr. 30.
etaj 3. Telefon 10-83

ABONAMENTE:
150 lei anual, 1000 lei pentru intrin-
prinderile mijlocii; 2000 lei anual pe
marile întreprinderi. — Abonamentele
se plătesc înaintea.

In „parohia” altuia...

Impresii dintr'o vizită la Timișoara

...gazetari, ca și între preoți,
obicei: atunci când se duce
în orașul în care acționează
șeful, ține de a sa obligație să-și
face dozele, să-i vadă la cafe-
sau, cel puțin, să-și facă sim-
prezența prin câteva întepături
adresa gazdelor.

...trivrit deci acestui obicei, in-
ce-am ajuns în „parohia” Ti-
șoara am căutat să-mi vad cele
Zadarnic însă. Pe căldura dela
săptămânii trecute, a
imposibil. Toți erau la... um-

Dar nu ca faimosul notar pu-
lanou Popovici din capitala
șefului și banda advocatului lu-
Filip dela Arad, ci la umbră
priei zisă pentru a se răcori de
seară sortisului cotidian. Iacă
dar în imposibilitate de a le
convenita aprobare prealabilă
a officia o... slujbă în parohia
(Probabil, mi o vor acorda ul-
or, după ce am săvârșit-ol)

...situația asta, delicioasă, am por-
deci răzua prin Timișoara. Am
at cafenelele, pustii și vădane
ei. Doar urma coștelor am mai
ut-o pe mesele părăsite.... Nu
erau nici șuete, nici bancuri,
bârfeli, nici lucrători. Liniște,
stiu, sezon de castraveți... Doar
o seară, la un restaurant mai
m și oarecum mai răcoros, au-
ul Crucilor de pe valea Carasașu-
a Moarei roșii, a Ghidului Ti-
șoara, un experimentat mustăcios
bătăiosul redactor al unui ziar
seară, înconjurat de câțiva dis-
puli, mai asudau în consumarea
or țapi și a unor sprituți la hal-
Totul în liniște și... fără bârfea
și întepături. Climat de vase și
transpirație, ce vreme!

Desiluzionat de lipsa de xeroce-
— de care auzisem atâtea —
„societăților” bănașeni, i-am pă-
rt, căutând altceva mai bun de
ut. Și-am găsit!

Rupt de sete, transpirat până la
pe, frământând ca un lup și mort de
oseală după o partidă de... vor-
care a durat aproape 18 ore,
am intrat într'un restaurant cu nu-
victorios. Mi-am potolit setea
câțiva țapi de bere iar foamea
am un prânz substanțial compus
... pulpă de cârtoară crescută
ugerul vasc și un piept de gâs-
pe varză călită. Dar dacă inge-
rozitatea restaurantului a putut
ne mâna pe pulpa unei câprioa
crescută la ugerul vasci, de ce
ași fi mirat apoi când pieptul
de gâscă era cu soric?

Bravo restaurantul! — mi-am
Dar repede mi-am adus amin-

te că nici arădani nu se lasă. Ace-
știa sunt însă mai curajoși și-și
servește mîntii, costite, ficat și al-
te bunătați în fiecare seară. Și in-
că nebotezate. Stabiliți, dar a căror
menite sunt mai mari?

Dar cu restaurantul victorios de
la Timișoara încă n'am terminat.
După ce m'am ghiduit bine, am
chemat, ca omul, plata. Chelnerul,
părându-i-se că sunt cam mahmur
încercă să mă încerce la socoteală,

dar nu-i reuși. Observându-i ma-
nevra, îl întrebă:

— Cum, 112 cu 20 fac 142 și nu
122 (greși și eu cu 10)!

Chelnerul prins cu ocaua mică
lăsă cum zisei eu și astfel în loc
să mă „frăerească” el pe mine, îl
„frăeriu” eu pe el.

Și atunci mi-am zis: nu-i mirare
că Timișoara i un oraș bogat!

Dar astă-i altă poveste!

RADU BALTAG

Glume și rău'ăți

...Seara, pe stradă, în răcoreala
ce urmează căldurii „tomnatice”
de peste zi, niște prieteni întâlnesc
pe al patrulea, care însă nu cu-
noștea decât pe doi dintre cei trei.
Unul face officiu de intermediar
întru cunoașterea lor:

— D. Pop și d. Pop!

— Imi pare bine!... Incântat!...
răspund cei doi... popi. Apoi noul
venit întreabă:

— Cum vă scrieți numele: cu
un p sau cu doi?...
— Cu unu. Și mata?

— Cu doi!

— Pă dracu, interveni cel ce-i
prezentase, de când?

— De totdeauna. p la început și
un p la sfârșit nu-s doi?

...Gurile rele vorbesc că un cu-
noscut director de ziar din Timi-
șoara, va întreprinde, încurând o
ampă și intensă campanie pentru
plasarea ziarului său la... Caracal!

Notăam de un sfat: să fie a-
tent că la Caracal a mai pățit-o u-
nul: cu carul!

TOCMAI BINE

— Știi, moș Ioane, că părul u-
nei pisici frecat pe întunec poate
produce seantei?

— Nu știam! Ce bine. Taman
pierdii piatra dă la amnar!

DECEPTIE

— Conașule, a venit un domn
cu un mandat!

— Tă, da bine a mai nimerit.
Tochmai eram lefter!

— Păi, conașule, e vorba dă un
mandat de arestare!

LA MEDIC

— Bine, dom'le doctor, consimt
să mi puneți ventuze, dar vă rog
să mă dați o dovadă scris!

— O dovadă? Pentruce?

— Pentru bărbatul meu, care
este foarte gelos!

...După cum se știe, administra-
ția revistei noastre a trimis o serie
de invitațiuni pentru ca abonați re-
stanțeri să-și achite abonamentele.
Spore surprinderea noastră, nume-
roase officii postale din județ ne au
înapoiat invitațiile cu mențiunea:
„Plecăt din localitate fără a lăsa
adresa”. Dar întrebăm:

— Cum se face că aceste officii
postale au luat act de plecarea foș-
tilor noștri abonați numai când a
fost vorba de cărțile noastre pos-
tale și nu când li s'a trimis revista?
Și cum se face că exemplarele din
revistă trimise decdată cu cărțile
postale nu ne-au fost înapoiate,
nici până acum deși cărțile postale
ne-au fost returnate de mult!

...Un cotidian local, vorbind de
sosirea camărazilor germani la A-
rad, scrie:

„Eri la orele 17.50 și decolat pe
aeroportul din Arad cu un avion
trîmător...”

— Nu știam până acum că, mai
nou, plecarea avioanelor de pe ae-
roportul se cheamă aterizare!...

AL. MIRON

CUGETARE DE PESIMIST

— Decât să se cheltuiască mili-
arde pentru clădirea de case de ne-
buni și sanatori de nervoși, n'ar
fi mai simplu să se facă doar o că-
suță pentru cei câțiva oameni in-
tregi.

RASPUNS CONJUGAL

Soțul: Vrei să faci țarăși invita
și Alice? — Este oare atât de ne-
cesar să chemi la noi, la fiecare
două săptămâni, pe toți idioții?

Soția: Desigur că este necesar,
din cauza poziției tale sociale! Tu
nu trebuie să pierzi contactul cu se-
menii tăi.

EXEMPLUL PROST

Amorul... Cuvinte mari — în-
tente, cuvinte mici — cât durează
cuvinte grele — când s'a sfârșit...

Gila luăn Nojiță șicire

Iacă fraților că
avuserăm mai a-
mus vo câteva zi-
...ești on pic ge va-
ră ge așeia carie
ar li trebă să a-
viem gila Rusall
încoșie numa pă
carie or mîncato
vărcoșii. Numa ge
așeia fu bună că

mai crieșcu cucurușu ge on țol și
să mai scumpiră crastaveți. Păcat
că nu ținu mult că lo mă lipsam ge
castraveți numa să mă mai pot păr-
jeli o țiră pă space că dară ge vre-
mie de și ge ploale și ge umezea-
lă mam cam săturat ge astă toam-
nă până amu. Numa iacă nu să fac
lelle tăce pă vola mea cum nu să
fac niși pă voia altula. Și li binle
așe că dacă sar fașie pă loia lu fle-
carie apu zău că nu șciu cum ar fi.
Cu capu mniu șiel prest cred că ar
fi o hărmălaie și o încălșeală ge
mine nu sar puce geșiașie gin lo.
Așe că tăt mal binle li cum li amu.

Apu mă orlași lo vam spus voaș
și rîndu trîecut să nle trîmitești a-
bolimentu de nu pre vași ținut țăși
ge vorbă. Și iacă au domnu drector
o dat porîncă să să pună în foale
mal pă vo căva gîntă voi. Mie im
parle rău da nam șie fașie că lo
vam spus mal gînalnce și domnu
drector vo trîmis și cărți pîn carie
so rugat ge voi să nle trîmitești a-
bolimentu da voi nași hăit. Apu
spuniești voi, că șie să fac lo amu.
Iacă zic și lo să nle trîmitești a-
bolimentu așe cum scrie în cărțile pă
carie leași căpătat și carie liși că-
păta geamu naince.

Iacă amu nu vă scrie mai mult.
Zișiești și voi mulțam și ge atăta că
lera gata să nu scriu ge fol că am
tarle mult ge lucru cu făcutu cărin-
darului pă carie vreu săli scot anu
alesta mai ge vreme gîcăt anu trîe-
cut ca să vi să aglungă la țăși și să
vă aud plîngând că unu și altu o
rămas fără ge cărinđariu.

Al voștu.
luăn Nojiță.

BARBIERELI

— Cunoșc un om atât de distrat
încât se încălșă mai întău cu pan-
tofi și apoi cu ciorapii...

— Asta nu-i nimic. Eu am vă-
zut un alpinist atât de distrat, în-
cât când se urca pe munte se reze-
ma de prăpastie...

Un american vizitează Bucureș-
ti. Ghidul îi arată principalele clă-
diri din centru.

— În cât timp a fost zidit Athe-
neul, întreabă el pe ghid!

— Într'un an și jumătate...

— A, noi l-am fi făcut într'o lu-
nă! Merș mai departe.

— Dar blocul acesta? insistă iar
americanul, trecând prin fața lui

LA RECRUTARE

— Cum te cheamă?

— Po po po-po-poesou.

— Dă-l la mitralieră!

CUM INTELEG EI SFATURILE

TATAL: Ar trebui să te hotă-
restă odată să devii un alt om.

FIUL: Mulțumesc. Ușii că nu de
mult am încercat și era să înfund
Văcăreștii, iscălnind pe altul.

GURABARZA

— Mareșalul Bidius, cavalerul de 18 ani, este cel mai cutat de... colegii de popoe. Știi de ce? Joacă băiatul cu stanga... și doboară câte doi „proști” deodată.

— La popicăria din ștampuri, țiți cel subțirel, conduce cu auto-citate. Faptul acesta nu e pe plăcut celorlalți colegi, cari nu prea sunt versați în acest sport.

— Fotbaliștii fac pregătiri în vederea reînceptării activității oficiale. Cei „bătrâni” se antrenează de dimineața până seara târziu. — Dar știi unde? La hotelul calului.

MADERAT

— Domnișorii dela Măderat, ar dor să se facă bai și la Măderat, dar dacă s'ar face dela sine, fără obosală...

OUGRE

— O mare concurență a izbucnit în mod subit și pe neașteptate între dudule dela noi. Astăzi una, care pretinde că-i profesoară, afirmă ori când și ori unde că nu-i place o anumită societate. (Păi dacă nu-i place, de ce o frecventează?) O altă dudule, nu mai vrea să fie ea, și altceva. Că de ce asta, nu mai ea ar putea spune... O altă dudule ar spune că numai rochiile scurte o aranjează bine. (Ar fi de dorit să se știe că dacă-i așa, de ce nu le poartă?) Bineînțeles că toate aceste sunt menite să pună în umbră pe celelalte dudule. Și, colțac peste pupăză, cucușnele au pornit o ofensivă dublă: împotriva dudulelor care le eclipsează prin tinerețe și pentru desoperirea subsemnatului.

HALMAGIU

— Nu demult, cei trei proprietari ai hotelului „Șura cu fân” au primit, în gară, două oferte pe care le-au dus să le adăpostescă peste noapte. În loc de plată pentru sălas, cei trei proprietari s'au pomenit la un proces verbal. E greu de ghicit pentru ce?

— Cică unii pădurari s'au transformat în comercianți ambulanzii de bomboane. Comerțul pare să meargă mai bine decât pădurăritul. Cel puțin așa arată fuptul că pădurarii și-au angajat și ucenici. Noi n'avem nimic împotriva, numai să nu se lase până la urmă!

DEZNA

— A dat pecestea în burlacii noștri: în ultimele săptămâni s'au căsătorit trei și alții sunt pe cale! Șeful lor, de necaz, i-a tras o strașnică cină de peste... prins de alții că el nu știe!... Poate de asta, una din țărâncuțele noastre nu prea umblă la horă, preferând să călătorească în alt sat. Mai știi?

— Domnul cu pelerină neagră este văzut mereu distrându-se cu ala de pe la dispensar... Numai de ar dura mult și de nu s'ar întâmpla ceva!...

— O mșă zisă cucușcă care și po vesteste cu plăcere călătorile făcute în tovarășie cu o domnișoară, pe la Arad și Timișoara, și-a pierdut într-o zi domnișoara. Dar oare cum va fi dacă o mai pierde odată?

DE PE VALEA CRIȘULUI

— Un domnișor din Almaș, însoțit de un geamanțan pe care nu-l părăsește nici în vizitele săptămânale ce le face la Pescari, a învățat să călătorească. (Domnișorul nu geamanțanul!) Dar cum la Pescari

nu se găsec cai, călăria a învățat-o pe... paznicul de noaptea!...

— Un domn „elev” de pe la Râșcușca a „împrumutat” cu forța cravata unui elev mai mic dintr-un sat vecin. Și tot cu forța l-a scut să nu mai poarte freză... Vezi, domnul „elev” voia să fie singur, în tot visul, cu freză!

— Oare de ce motociclistul dintre Brad și Bulzești și-a vândut motocicleta? Sau pentru ce să nu i trădeze șmocherul motorului secretele vizitelor?

— Zeița Castității din Baia de Criș, se pare că a început să și facă deseori vizite la Brad întovărășită de fiica sa abia ești de pe băncile școlii. Se vede treaba că „Zeița” consideră incompletă educația primită de fată în școală. Zeița n'ar trebui să uite însă povestea cu Iadul!...

— Cavalerii dela primăria din Hălmagiu au hotărât să țină un post de 48 ore, timp în care să nu consume nici un strop de alcool. Oare vor rezista?

— La „Național” în Brad, aceluș erou. Nu se știe ce are băiatul cu câteva fuste de pe acoli. (Noi știm, dar suntem șmocheri, nu spunem la nimeni!)

SANNICOLAUL MIC

— După atacul dat de „cei doi” asupra depozitului din flancul stâng, a urmat scoaterea lor din poziții printr'un foc violent de artilerie dat în spate de apărătorul îndărjit. Cei doi, însă, u dublat sforțările și au ocupat loc la... tejghea.

— „Muschetarii 1” după asaltul dat asupra „fetei din pustă” care a reușit să se strecoare în pozițiile noastre, a pierdut orice șansă de inițiativă. Este înștiințată să ocupe poziții mai favorabile.

VAȚA DE JOS

— Sezonul s'a terminat. Idilele n'au lipsit nici în anul acesta. Perechile dela Brad, sunt cele mai posomorite de acest sfârșit!...

— La unul din restaurantele din localitate, serviciul prompt se izbete de ochii vizitatorilor. Chelnerii după ce servesc supa, caută în dreapta și stânga după farfurii și tacâmurii... Proprietarul susține că a introdus, exact, serviciul obșnuit la marile banchete organizate de respectiva Societate a Națunilor.

BAIA DE CRIȘ

— Faptul că am pus mâna pe biciu pentru a plesii peste tovalul așa zișilor „lupi moralști”, a produs o vie satisfacție în rândurile locuitorilor acestui orașel. Prea erau aceste specimene de o obrăznicie și de o îndrăzneală ne mai pomenită. Se credeau dictatorii orașelului. Toată lumea era, pur și simplu, desconsiderată de ei. Aerele ce și-le dădeau și caracteriza mai mult ca pe niște simpli... decât ceace sunt în realitate. Nu mai ajungesi cu prăjina la nasul lor... În fine, erau din cale afară de insuportabili pentru toți.

Și, pentru a vedea mentalitatea acestor „lupi moralști”, e destul să amintim un fapt: numai cei cu licențe sau anumite „Stele” și „Flori” își pot face de uap. Ceilalți, n'aveau acest drept!...

Dacă până acum n'am scris nimic despre activitatea lor, se datoroeste credinței ce o avem că își vor schimba purtarea. Am răbdat destul moșicliile acestor specimene pentru a constata — cu durere — că nu și-au schimbat purtarea. De acum însă îi avem în vedere la... avansari și le vom scoori un pic trecutul!...

...Asta, nu pentru a ne răzbuna cum o fac ei, pentru că noi am fost, sunte mși vom rămâne cavaleri, — ci pentru a le arăta unele fapte nedemne de un simplu om, necum de ei, ce le-au comis cândva.

— Anumite pachete, coșuri și dămigene soșesc în gară și pe cale particulară, cu o destinație cunoscută, pentru o eventuală „protecție” la apropiatele examene!...

BAIȚA

— E' în fine și la noi a dat modermismul printre băieți: ei s'an hotărât ca de aci înainte să nu mai iubească decât... artiste. Măi, și sunt niște artiste pe la noi de rămai cu... ochii n'orue când le vezi! (Dar oare Pușa dela Rao, va ce zice de toată treaba asta?)

— Și acum, a doua oară și de sfârșit, aș vrea să întreb pe bodea Ghiari de ce cânta a jale într'o Mennuri seara prin piață și nu avea spor la drum?

PENTRU CORESPONDENT. E în regulă ohestiunea reolamată. A fost o scăpare din vedere.

EL ȘI EA

El și ea discută desupra...
— El întrebă:
— Roșu?
— Amor infocat.
— Roșu?...
— Inceput de iubire.
— Alb?...
— Inocență.
— Bleu dach's?...
— ...combinezonul meu.

CUM ÎȚI EXPLICI

— Cum îți explici că femeile sunt mai mari în șolduri decât băieții?
— ...
— Așa după cum și nicotina este mai mare decât ciocanul.

— Vederea nu putea să-și deosească decât din cauza alcoolului.
— Vă înșelați domnule doctor cu de câte ori beau văd dubbi.

Conu Enache e încolțit de pungaș:
— Boierule, ia dămii voie să dă o raită prin buzunarele dumisaboram.
— Cu plăcere, îi răspuse Enache, dărdănd: dar intră fără băși.

TATAL: — Nu trebuie să fumezi la vârsta asta. Fumatul împiedică creșterea.

COPIUL: — Atunci de ce lădra este cel mai mare oraș din țară?

— În multe privințe peștii au acelaș fel ca oamenii. De mulți dușmani ar scăpa, dar ar ști să țină gura încisă.

GHIOCUL

— De ce are leul capu mare?
— ?...
— Ca să nu-l poată scoate pe gratisile ouștii!

— Vorbești nemțește?
— Yes!
— Păi ești i englezește...
— Nu, zău? Vorbeam englește și nu știam!

— Te mai strâng pantofii?
— Da.
— Te strâng rău?
— Nu bine.

— Mamă pot să îmbrac ciorpuri pe dos?
— Dece mă întreb?
— Fiindcă pe față e rupt.

„ARO”

— În vre o șase luni.
— A, noi l făcăm în 10—15 lei! Când ajung la pătul telefonelor, vankeul întrebă băieții:
— Dar asta în cât timp a fost câștigat?
— Nu știu, răspunde ghidul fiindcă ieri când am trecut pe acolo nu era.

IN LIPSA

Un judecător și un avocat vând împreună. Un epure îl lea înaintea și, cum în vede, o la la sănătoasă. Judecătorul întinde pușca și întoarce capul către avocat, zicându-i:
— E condamnat!
— În lipsă!... adlogă avocatul.

CE-I LIPSEȘTE

— Dră, ai văzut vreodată un parduca la microscop?
— Dar ce-ți trăsnește prin cap domnule! Nici nu am microscop acasă!

Viata

Zhe după zhe, ore după ore
Vin se'nlănțuac
Mil de gânduri noi, veșnic schimbătoare
Mintea-ți obosesc.
Noi speranțe astăzi creril'nflerbântă
Și în locul lor
Altele vin lărăși, gândul își frământă
Și pe urmă zbor.
Tot trecutul nostru umen'n suflet lasă
Ele nu dispar
Sufărinți din urmă veșnic ne apasă
In prezent răsar.
Când ziua de astăzi nu va fi legată
Și de cea de ieri
Atunci numai mintea nu va flnneacă
De grele dureri.
Lanțuri care leagă vremile trecute
Ziuă lângă zi
In verigi atuncea vor fi desfăcute
„Nu s'or mai uni”.

Cimentaji pe vecl veșnic vom trăii

JEAN ANTONIU.

Dueluri epigramatice

Școlii provocării D-lui „Pioneză”
se simte încă. De exemplu, noul
nostru colaborator I. I. Zorand îi
răspunde cu următoarele rânduri:

Lui „Pioneză” referitor la
„Provocare”

Lăsând o provocare
Cu toți ai vrea să duelezi
Cu versuri tăvălești
Pe toți vrei să ne „aranjezi”
Cu poezii „chineză”
Crezi că poți să-mi vi de hac
Discret îți spun Domn’ „Pioneză”
Cel mult mai strici pe la stomac.
Domnul I. I. Zorand mai dedică
epigramă.

Unul grădinar humorist

În viața ta, multe legume
Ai cultivat ne stând pe gânduri
Acum, spanac în loc de glume
Răsar în ale tale rânduri.
„Pașa Diului” harnicul nostru co-
laborator lăcăște astăzi trei epi-
grame. Prima, cea adresată lui Tinu
Șeltineanu este una dintre cele
mai bune catrene ce am primit în
actualul duel. Iată-i:

Lui Tinu Șeltineanu care
nu crede că versurile mele
s’au pierdut.

Când poeziile-s pierdute
Vii să-mi spui pe ce verzi
Eu te întreb, (tot pe nevrut)
— „Ce mai ai mata să pierzi?”
Nu ne îndolm că pentru numărul
alor Domnul Tinu Șeltineanu ne va
servi un răspuns tot atât de bine
dreptat.

În continuare „Pașa Diului” atacă
„Pioneză” provocându-i tot fel
de boale.

Lui „Pioneză” care zice
Într’un catren că sa ales cu
un „suspîn”

Vai, nu credeam că epigrama
Atât de mult are să-ți strice
Încât, după „suspîn” sărmane
Să-și vină și nisca... „mătrice”.

Tot lui

Cum altceva nu poți produce
Scril’ doar așa într’o ureche
Încât mă încumet a deduce:
„Pe-așa călduri îți vine... streche”
Domnul A. David ascultându-ne
demnul a scris din nou epigrama-
man a D-sale.

Unul șef de gară, care e
văzut adesea în campania
lui Colb

A fluierat un tren de marfă
Tocmai când să între’n gară
Că în balconul ca o harfă
S’a cucuiat un cuib de „cloară”
Și se mira locomotiva:
— „De unde a luat atât curaj?”
Să urce bată-l Samodiva,
Să urce tocmai la etaj.
Când un recent decret legal
Amendează ori ce „corb”
Cun „sutar” ceva banal
Când e „corbul” văr cu Colb.
„Pioneză” mulțumit că numărul
„ienților” crește lăcăște pentru
mărul de față următoarele catre-

Lui Constantin dela Șeltin

Pentru ce mi-ai scris C-tine
„Pică” n’o să-ți port
Și n’o să împung în tine
Căci ești născut mort.
Acelulași

Te legi de toți amici
„Frunză”, „Dascăl”, „Brânză”,
„P. A. G.”

Eu un mic sfat am a-ți zice
Leagă-te, măi, și de-un ștreang
Fără îndolaiă că epigrama de
mai sus este între somnățiile ace-
stui gen de literatură. Dar să lăsăm
pe Domnul „Pioneză” se împungă
și mai departe.

Preluând stilul său dedic
acest catren lui „Bovis”

Fac câte-va corecturi
Numelui tău „ca din vis”,
Ca să simți înțepături
Am să-și zic de-acum „Bovis”

Deci lui „Bovis”

Mult tu nu ai să înduri
Primind înțepături.
Explicarea-e rușinoasă
„Pielea ta e foarte grossă”.

Și în fine lui „Pașa Diului”
care m’a atacat cu un ca-
tren în turcește

În cugetări savante
Nu vreau să te încurc
C’am observat măi frate
Că’n versuri ești chiar Turc.

Nufăr

Dor tânăr, virgin, la răspătii
de ani

Floare crecută în srat de paradis
În mine, în suflet, în lut, te-am
închis;
În ziua vieții, ce-mi arde’n lumină,
În noapte, — mireasă’nspumată
de crini.

Albă lubire de lacrimi perlată
Icoană’n aur de lună sculptată;
lubire, în muguri, pe-alai de castani
Dor tânăr, virgin, la răspătii de ani.

Floare născută’n lumină și noapte,
Din zâmbetului zilei, cântec, din
șoapte;
De anii tăi tineri vieaja îmi leg
Curat, divin nufăr, al tău sunt întreg

Te’nvinge vrăjlit, dornic sufletul meu
Cu brâu împletit din roș,curcubeu.
Îngroapă-te’n mine, mi-ești dragă,
eu te sufăr;

Albă, senină, floare de nufăr,

Traian Rusu-Șirlianu.

* Din volumul M. S. „Cununi de
sânziene”.

GASCONA

După o luptă groznică, în care
ostașii repurtaseră izbânzi străluci-
cite, câțiva dintre ei începură să-și
laude vitejia și isprăvile aproape
de neorezut. Unul zicea:

— Au ucis d’nci dușmanii
Alui:

— Eu am dat gata tot atâția.
Un al treilea spunea că ucisese

zece oameni. Altu’ decimase doar
cu o sabie o companie întreagă.

— Dar tu, Marius, fu întrebat
un ostaș, tu nu zici nimic. Ce fap-
te vitejești ai înfăptuit?

— Eu, roșu. Marius, am ucis
cinci mii de oameni!

— Cu sabie?

— Cu tunul?

— Aș

— Cu mitraliera?

— Titi.

— Cu pistolul?

— N’ai ghicit.

— Dar cu ce naiba i-ai răpus,
Marius?

— Cu gândul

În ultima clipă primim dela
„Pașa Diului” următoarele două e-
pigrame:

Lui David care a atacat
pe cantonul din Sănnicolau

Cel dacă „nvăjătorul” sblară?
Nu-l el de vină ci văcarul
Care-a trecut pe drum aseară
Și-a regăsit în el... „școlarul”.

Lui „Pioneză” pentru ca-
re inaugurez un nou „sis-
tem” de înțepături.

Iată una a la Vlahuță

„Pioneză strâmbă versuri pe
speteaza fudultei
Cine stoarce haz și râset din
curcubeta prostiei
Dacă’n creier, încălcite dăinuiesc
numai puzderii?

Numai cuele de talpă umplu
„Bravo” de mizerii

Lupta rămâne deschisă. Rog pe
epigramiști, cari iau parte la due-
lul nostru epigramatic să scrie pe
plic în loc vizibil „Dueluri epigra-
matice”.

SPIRITE CU BARBA

— Domnișoară, vă prezint pe a-
micul meu Ionescu...

— Dar domnule nici nu te cu-
nosc...

— Nu-l nimic; amicul meu mă va
prezenta.

— Toată lumea vorbește despre
lună nouă. Ași vrea să știu, ce se
face cu lunile vechi?

— Se taie în bucățele și se face
din ele stele...

— Ce fructe face cireșul?

— Cireși, desigur.

— Dar măruț?

— (Bănuitor) Mere...

— Dar părul?

— (Ezită să răspundă)...

— ... Paraziții!

— Ce faci acolo, Gheorghes?

— Stau...

— Dar tu, Petre?

— Ajut lui Gheorghes...

Un vardist văzu odată pe un in-
divid pescuind, și-l ceru foarte dras-
tic permisul...

— Ce permis, domnule?

— Permisul de pescuit.

— D’apoi ce, eu pescuiesc?

— Cum nu pescuiești? Nu îți în-
mână un băș?

— Ba știu.

— De băș nu e megată o sfoară?

— Ba este.

— Și la ac nu este prinsă o ră-
mă?

— Este și asta.

— Apăi, atunci ce faci?

— Învăj râma să ’noate...

— Unde locuiești?

— Nicăieri. Dar tu?

— Alăturea...

— Împrumută-mi 1000 lei.

— Poftimi!

— Mulțumesc... Na-ți 500 lei îna-
poi și ne-am achitat.

— ? ! ?

— Eu mai am să-ți dau și 500 lei;
tu-mi ești dator 500 lei, deci suntem
chit.

LAMURIT

— Îmi pare rău că nu pot mânca
raci și eul

— De ce?

— Am o idiosincrasie.

— Cum e asta?

— Dacă mănânc îmi ea pete pe-
ste tot!

— Ascultă-mă pe mine! Dacă-ți
puț un șervet nu ți se poate întâ-
la așa ceva.

IMPARTIREA RELURILOR

— Am un cont comun cu soțul
meu la bancă.

— Asta nu vă provoacă compli-
cații?

— Defel. El depune, și eu ridic.

REGIN VEGETARIAN

Soția unui medic, care a murit
de curând, e foarte corpolentă și

doctorii o sfătuiesc să facă un re-
gim pentru combaterea obezității.
Dar tot ce face nu-l reușește.

Se întâlnește cu o prietenă, tîne-
rică și dată dracului.

— Parcă! mai slăbit.

— Ți se pare. Mă chinuesc și nu
scad cu nici un kilogram. Acuma
vin dela doctorul care m’a sfătuit

să urmez un regim vegetarian.

— Nu l-ai spus că ești văduvă?

— a întrebat-o prietena.

— Știe, dar n’are nici o legătură.

— Cum să n’albă. O femeie cin-
stită și văduvă e ’ntotdeauna la re-
gim vegetarian...

MANIE

— O vezi pe ala?... Are mania

să-și schimbe îmbrăcămintea după
împrejurări: când povestește copil-
lor se îmbracă în bunică, la operă

adoaptă îmbrăcămintea primedonei,
când face plăta se îmbracă în ser-
vitoare...

— Dar când lubește?

— Leapădă tot!

GHIVECIU

— Îmi este imposibil să trăiesc
ce 100.000 lei pe an.

— Pentru ce asta?

— Pentru că nu-i am...

— Un șofer de taxi intră să-și
cumpere o pereche de mănuși!

— Ce număr?

— 10.321.

— Eu niciodată nu mănânc tocă-
tură acasă, pentru că știu ce pune

într’nsa; și nici la restaurant, fiind-
că nu știu ce pune într’nsa.

Un proverb armean glăsuiește:

Celui ce spune adevărul dă-i un
cal, ca să poată scăpa prin fugă
după ce l-a spus.

— Profesoara. — Care sunt cele
șapte vârste ale feului?

Jeanina. — Bebelușa, fetița, tână-
ră fată, femeia...

Profesoara. — Și după aceea?

Jeanina. — Tânăra femeie, tânăra
femeie și tânăra femeie.

— Mai lucrează și tu ceva... Mai
scrie...

„Scriitorul” ridică ochii mirați:

— Cui?... *

— Cu talentul și vocea ta ar tre-
bul să fii departe...

— Ești foarte amabil!

— Da... și cu cât vei fi mai de-
parte, cu atât va fi mai bine!

Nepotul meu la „Aida”

de „FRUNZA”

Duminica trecută am fost la operă cu nepotul meu de 8 ani, ajungând acasă începuse să povestească mamei sale ce a văzut cam astfel:

După ce s'a stins lămpile un domn îmbrăcat în frac s'a așezat în fața tarafului, apoi a scos din buzunar un bastonaș de ciocolată și începu, cu diferite gesturi să o arate tarafagiilor.

Desigur că domnul în frac le-a spus a aceluia îi va da bastonașul de ciocolată, care va cânta mai frumos. Atunci toți au început să cânte cere de cere, dar domnul în frac era rău și nu le-a dat bastonașul, ci atunci când tarafagiile cântau mai înflăcărat, atunci cu un gest repede își puse bastonașul în buzunar. Atunci tarafagiile s'au superat și nu a mai cântat nici unul iar domnul în frac s'a întors către public mulțumind aplauzele. Eu atunci l-am strigat: „Ești șmecher tipule!” și atunci lumea din jurul meu s'a întors către mine și începuse să zâmbească ceea ce însemna că am avut dreptate.

Dintr'o dată domnul în frac se întoarse iar către taraf și scoase din buzunar iarăși bastonașul de ciocolată și taraful iarăși începu să cânte. Dar atunci se întâmplă ceva interesant: Cortina se ridică și pe scenă apărură noi candidați la ciocolată.

Eu cred că s'au grăbit teribil căci se țineau de piept căci aveau palpităție de inimă. Cel mai înalt dintre ei cânta cu o voce groasă, acela în graba mare cu care venise nici nu avu timpul să se îmbrace cumsăcade căci era îmbrăcat în „schlafroc-ul” nevetei sale. Celălalt mi se pare că era foarte tânăr căci purta un fel de „spieihosen” și vorbea subțire ca mine. Păcatul ambilor era că aveau mania să cânte ceea ce aveau de spus și așa că nu preau l-am înțeles. Mai târziu după acela au mai venit și niște doamne ca să ceară ciocolată dar nici ele nu au putut îndupleca pe domnul în frac. Cel mai frumos dintre toți cânta acela mai tânăr, așa încât credeam că el va primi ciocolata.

Însă m'am înșelat. Domnul cel înalt, care cânta gros l-a dat cadou o sabie numai pentru ca cel tânăr să și retragă candidatura la ciocolată. Cel tânăr a primit sabal și s'a retras.

Nu vreau să vă povestesc în amănunte toate acțiunile și nici nu vreau să vă descriu pe toți candidații, căci v'ar plictisi tot atât de mult cum m'am plictisit și pe mine, ci am să vă povestesc ce a făcut domnul cel tânăr: După ce a plecat cel înalt care cânta gros, el se turlă

noaptea pe mașul Mureșului până în scenă. Acela se întâlni cu o doamnă și cu unul care a venit pentru ciocolată tocmai din Egipt. Dar tocmai când au volt să încerce răpirea bastonașului de ciocolată au fost surprinși de o doamnă care imediat îi până domnul cel înalt. Acesta prinse pe domnul cel tânăr și îl judecă. Atunci am aflat că pe cel tânăr îl chema Radames. După câte am priceput, Radames a fost condamnat la moarte pentru trădare, adică pentru faptul că a trădat pe ceilalți volnd să le ia și ciocolata cu toate că a luat și sabla. L'au băgat sub pământ împreună cu domnișoara cu care a voit să răpească bastonașul. Cu ceilalți nu știu ce s'a întâmplat căci nu l-am mai văzut. Radames cu domnișoara au adormit acolo sub pământ așa că singură pretendentă a rămas doamna aceea care l-a trădat, dar spre marea mea surprindere nici ea nu a primit bastonașul de ciocolată.

Cortina se lăză jos și publicul începu să plece. Am fost foarte înfuriat că nu s'a dat bastonașul nimănui. Cred că n'am să mai merg multă vreme la operă. Și încă auzi unul domnul la eșire că spunea: „Val, ce frumos a fost...”

„Frunză”

Posta administrației

O mare parte dintre abonații reșterților cărora li s'au trimis invitațiuni de plată, ne-au răspuns expunându-ne sumele ce ne-au datorat. O parte însă n'au binevoit să facă acest lucru. Poate să nu fi primit timp sau să nu fi primit deloc — ceiace nu prea credem — invitațiunile noastre. De acela publicăm mai jos o parte din lista celor care nu ne-au trimis încă sumele ce ne datorează.

Profităm de acest prilej pentru a adresa și celorlalți abonați care nu au primit și vor mai primi invitațiuni, rugămintea de a ne trimite neîntârziat sumele ce ne datorează, oecare ce incasatorul nostru este plecat, chemat la altă datorie, — astfel că suntem în imposibilitate de a trimite alt om în loc.

Și acum lată o parte din lista care nu ne-au achitat până acum abonamentele:

- I. Coman, Peregul-Mare, I. Golea, Nădab, St. Dumitrescu, Petriș, Iustin Varga, Sinte-Mică, A. Botociu, Pilul, C. Belintan, Mișca, I. Andraș, Laboșinț, P. Uncruș, Pilul, L. Cioclov, Cârpa, Cons. Burticală, Cl. dova, I. Șirlianu, Milova, Vasile Toșin, Apateu, Gh. Petrovici, Periam, Stefan Pipa, Corbești, P. Precup, Chegleviciu, Stefan Rusu, Nădab, Iuliu Compas, Conop, Petre Neagoe, Orțișoara, I. Ianeșu, Caransebeș, P. Glovle, Cinteiu, Victor Mitovici, Guttenbrun, Pavel Mirea, Engelsbrun, Remus C. Scarlat, Caracal, Ioan Ivașca, Alios, P. Köröslány, Firiteaz, I. Begdan, Vărăcioara de Mureș, V. Solca, Sibiu, Toma Dăbânda Secușigiu, Al. Drăghici, C. Nadul-Mare, Nicolae Farca, Variș, C. Podrumar, Sinte-Mare, Dimitrie Betea, Satul-Nou, Mihail Covzeș, Satul-Nou, Cornel Foltean, Secar Nicolae Iula, Bălța, Valer Robas, Caba-Română, Simion Pătru, R. mănăști, Gheorghe Lazar, Reșitea Ioan Iescău, Turnu, Anton Fărcaș, Vulcan, Gh. Dărăștean, Comiat, G. ril Ciurcea, Beregsău, Ioan Spăncuș, Dobrești, Nicolae Vidican, D. brești, Stefan Varniu, Beregsău, Cîmpoca Nicolae, Beregsău, Alex. Ardeu, Apateu, Simion Frențiu, S. tea-Mică, Ana Gheorghe, Tauș, C. ma Nicolae, Avram Iancu, E. Racmăreț, Mocrea, Ioan Moțiu, Chișlaca, Budeș, Pavel, Budești, Ioan Bota, Iernat pe Ioan Stoica, Șilindia, Elena Constantin, Tauș, Gheorghe Cașiu, Tauș, Serșif Gavra, Avram Iancu.

CONVINGERILE

— Sărmana Elvira, cât a trebuit să sufere pentru convingerile ei!
— Cum se poate? În timpurile noastre!
— Da, da. Inchipuește-ți, are picior numărul patruzeci și ave convingerea că poate purta trezeci și șapte.

Radio „Bravo” retransmite

Retransmitem pe propria noastră lungime de undă, emisia specială a postului de radio „Păcală”.

- Deși atențiune:
Tavarășii Prălietari,
Zdrastvultel
Krasnăiaarmata rupenski fugavanie nazatu. Baragladinski tanku prăpădenie, avionu isprăvenski, curaju evaporenie, cozonaku dărdăenpl. Ciortăi buclucu băgoviat tătucu Stalină I jucalski șambelanu Molotovă.
Ghermanski-Rumânski ocupavali Odessă, Nicolaievu I ciomagait russala armata cac na fasolenie.
Parțivăi ghermanski bombardiru harcinski—parcinski turtenie, ruski Ciolovecu niet putenski fugenie parahodu.
Muerenski batalionu udavali fustenie. Tovarășu Comisaruru nădragski spurcavali. Balșoi tătucu Stalină părțagovskii daval ot Kremlinu ordinu războenski.
Cac războenski, dobre ciolovec? Nicevo tanku, nicevo avionu, nicevo hlebă, nicevo glonju, nicevo bocancski. Ruskala armata bolșe pădukski I răbdărenie prăjinski.
Ciortăi mizerial
Tăvarășu Ciurclă daval randevuski americanu Rusveltu I trăncănevski, trăncăneski, bolșe trăncănevski na Atlanticu.
Bolșe găvarenie, ciolovecki sărăcenie.
Tavarășii I prălietari,
Păcalăbalșoi pezevengski gazetă. Niet crede vai șto citalitel vesfundaniei!

JUBITO DE ADEVAR

Imprumută-mi o mie de lei!
— N'am!
— Cum nu ai când aseară te lăudai că la tine banii sunt ca nucile?
— Exact! Dar eu am nucii?

SOCOTEALA EXACTA

— Câți ani ai fetișo?
— Mai puțin patru ani!
— Ce va să zică astă?
— Păi tata zice că atunci când m'a născut mama, ea avea treizeci de ani, azi are numai douăzeci și șapte!

DEDUCTIE LOGICA

— Ei, Petre, mi s'a spus că tu fost pe la bancă. Ai depus sau ai scos bani?
— Asta nu te privește!
— Va să zică ai scos!

TIGANUL LA DIVORT

PRESEDINTELE: De ce divorțezi Dancule de Safta?
DANCIU: Ia, pentru potrivire de caracter.
PRESEDINTELE: Vrei să zici nepotrivire?
DANCIU: Sa vezi cum vine treaba, domnule președinte: Când tip eu tipă și ea; când dau eu dă și ea urlă eu, — urlă și ea; asta nu știu cum, dar parcă ar fi curat potrivit.
PERSPECTIVA BUNA
Pier-mașul servește vermutul.
CLIENTUL: Cât costă un vermut?
PATRONUL: Dacă ședeți la masă să cîntăsprezece lei. Dacă l luați în picioare, numai zece lei!
CLIENTUL: (ingenios): dar dacă stau într'un picior?

CONTABIL PROST

SEFUL: Domnule Costică, în ultima vreme ai făcut atâtea greșeli de socoteală, că sunt silit să ți dau un avertisment.
CONTABILUL: Ce vrei de vină e dragostea. Dacă aș ști că pot spera ca fata dumitale.
SEFUL: Uite vezi?...Iar ai greșit socoteala!

DE INCHIRIAT

Popescu oftează în mijlocul străzii.
— Ce ai, Popescule?
— Am găsit o casă neînchiriată.
— Atunci bucură-te!
— Da, dar vezi că e chiar a mea!

CONTRA ANTICHITATII

A venit la urechea hangioaicei, că clientul l-a criticat plăcinta.
— Plăcinta nu e bună? Să știi d-ta, domnule. că eu fac plăcinte încă dinainte de te-ai născut d-ta.
— Nu zic ba, conțică. Dar asta nu e un motiv să mi le servești acum mie.

PROBLEME

— Ce ai face dacă ai avea leafa unui ministru?
— Nici nu știu și nici nu mă interesează. Dar sunt curios ce ar face el... dacă ar avea leafa mea?

Librăria Românească

PROPR. PETRE MILOȘ

Arad, Bul. Regina Maria 18

Depozit permanent de cărți și rechizite școlare.

Cărți literare și de specialitate.

Rechizite de birou.

Serviciu prompt. Prețuri fără concurență